

תת"ע (חדרה) 8309-05-25 - מדינת ישראל נ' רזל חרזאללה

תת"ע (חדרה) 8309-05-25 - מדינת ישראל נ' רזל חרזאללהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 8309-05-25

מדינת ישראל

נגד

רזל חרזאללה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[14.07.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 30.6.25, ונדונה לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - נטען, כי בשל טעות משרדית של ב"כ המבקשת מועד הדיון לא נרשם ביומנו ומשכך לא הייתה התייצבות מטעמה של המבקשת.

בעניין זה נפסק, כי שכחה, טעות או בלבול בכל הנוגע למועד הדיון אליו הוזמנה נאשמת, ואי רישום ביומן או טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן, אין בהם כשלעצמם משום סיבה מוצדקת לאי התייצבות (ראו רע"פ 8862/21 יוסף מסארוה נ' מדינת ישראל (נבו) 29.12.2021); רע"פ 1446/14 אסדי ריאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.2014); רע"פ 1644/12 זיאד מחאגנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.03.2012); עפ"ת (מחוזי חיפה) 23318-02-25 אבו מוך נ' מדינת ישראל, 2.3.2025; עפ"ת (מחוזי חיפה) 26770-11-23 ג'ומעה נ' מדינת ישראל, 27.2.24 פסקה 14; עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו) 29.03.2023) פסקה 12; ואין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינה של המבקשת כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין (רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.05.2009); עפ"ת (מחוזי חיפה) 10343-08-23 סואעד נ' מדינת ישראל, 11.1.24);

וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדלה של הנאשמת עצמה, אשר אף היא לא התייצבה לדיון (ע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.2003)); ו"טעות של הסנגור ברישום מועד הדיון אינה פוטרת את המערער עצמו מהתייצבות לדיון, שהרי ההזמנה לדיון נמסרה לו אישית. נאשם אינו יוצא ידי חובתו במסירת ההודעת תשלום הקנס לידי בא כוחו." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 23318-02-25 אבו מוך נ' מדינת ישראל, 2.3.2025).

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדרה של נאשמת משום חשש לעיוות דין, על הנאשמת להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015)); והמבקשת לא הציגה טעמים של ממש לביסוס טענתה, כי יש לה טענות הגנה טובות, ולא הצביעה על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. גם העונש שהושת על המבקשת (קנס המקור הקבוע בצדה של העבירה), - אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. אין גם בטענה לקיומו של נזק בשל צבירת נקודות במשרד הרישוי כדי להצדיק קבלת הבקשה (עפ"ת (מחוזי חיפה) 37191-10-21 שרארי נ' מדינת ישראל, 15.11.21, פסקה 18); ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015); ו"מן המפורסמות, כי ניקוד ואמצעי תיקון אינם בבחינת עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 74456-01-24 איאד ג'בארין נ' מדינת ישראל, 26.2.24)).

באשר לטענה כי לא מתקיים הכלל הבסיסי של שמיעת צד למשפט בטרם הוא נשפט, נקבע בעפ"ת (מחוזי חיפה) 27644-08-24 ארביב נ' מדינת ישראל, 14.11.24 פסקה 17: "הטענה שובת לב, שכן, אך בסיסי הוא לשמוע נאשם בטרם יישפט ויחרץ דינו, אך חוששני שאין בידי לקבלה. אנמק בקצרה. בשיטת המשפט בישראל, נוכחות הנאשם במשפט, הינה יסוד מוסד וקבועה בהוראת סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החסד"פ); לפיה: "באין הוראה אחרת בחוק זה לא יידון אדם בפלילים אלא בפניו" (ראו גם דברי כב' הנשיא ברק בבג"ץ 7357/95 ברקי פטה המפרים (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 769). אך בד בבד, קבע המחוקק הסדר מיוחד לעבירות קלות, כגון עבירות תעבורה, בהוראת סעיף 240 לחסד"פ, היא אותה "הוראה אחרת" עליה מדבר סעיף 126 לחסד"פ.

שקלתי את טענת ב"כ המבקשת לשקול איזון תוך חיוב בהוצאות, שאולי יש מקום בנסיבות כאלה שלא לדקדק עם הנאשמת בשל טעות אנוש של בא כוחה; אך לאחר שבחנתי ושקלתי את הטענות, אני סבורה כי אין זו הדרך הראויה וההולמת במקרה זה, נוכח מחדלה של המבקשת עצמה, ובנסיבות בהן לא הוכחה כלל העילה של עיוות דין המצדיקה להיעתר לבקשה.

כפי שנפסק - "חיוב בהוצאות אינו חזות הכל ואין בו כדי לאיין את התנאים שנקבעו בדין בעניין ביטול שפיטה בהעדר. אם נהפוך את החיוב בהוצאות לכלל, המשמעות, הלכה למעשה, היא החלשת עיקרון סופיות הדין דבר המנוגד לרציונל שמאחורי "סדרי הדין המיוחדים" החלים בעבירות תעבורה שהן עבירות קנס". (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 14, כב' השופט אינאס סלאמה).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת. ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, בהעדר הצדדים.